

126 Xyro [Al., Xero; forte leg. Χῦρο, id est A
[Christo] myrrham post sabbatum
Quædam vchebant compares [Al., corpori],
Quas allocutus angelus :
Vivum sepulcrum non tegit [Al., vivum se-
[pulcro non tegi].

Ymnis venite dulcibus
Omnes canamus subditum
Christi triumpho tartarum,
Qui nos [Al., qui vos] redemit venditos.
Zelum draconis invidi
Et os leonis pessimi
Calcavit unicus Dei,
Sese qui [Al., seseque] cœlis reddidit.
Gloria Patri ingenito,
Una cum sancto Spiritu
In sempiterna sæcula.

ORATIO.

Præsta, Domine, legentibus profectum, quærenti-
bus legem tuam, peccatorum omnium remissionem :
ut qui desiderio magno ad lumen Scripturarum tua-
rum pervenire cupimus, nullis peccatis caligantibus
obscuremur. Attrahe nos ad te virtute omnipotentia
tuæ. Ne relinquant sua voluntate vagari, quos pretioso
sanguine redemisti. Imaginem tuam in nobis non si-
nas obscurari, quæ si te præstante defendatur, non
diabolo, non nobis liceat tua dona subvertere; quia
totum fragile, quidquid tibi nititur obviare. Audi
nos, pie Rex, contra peccata nostra; et prius illa a
nobis remove, antequam nos per ea juste possis in
tua examinatione damnare. Quid nobis nostra insi-
diatur iniquitas? Quid contra nos delicta conspiciunt?
Creaturam tuam evertere cupiunt, qui nulla substan-
tia firmitate consistunt..... diabolus, cur nos insatu-
rabili dolore prosequitur? Nunquid illi consilium
dedimus, ut tibi Domino superbus existeret, et de
beatitudine collata caderet, cum tantæ per te vir-
tutis insignia possideret? Sufficiat quod nos in Adam

* Hoc carmen exstat sub nomine Alcuini in Libello
precaationum Caroli Calvi, ex codice aureis litteris
scripto et pretiose quondam ornato atque in Electo-

perculit; quare quotidianis deceptionibus inpius ca-
lumniator insequitur? Et sicut ille fragilitatem no-
stram non desinit impetere, ita tuis possit viribus
confusus abscedere. Non permittas, bone Rex, in
nobis sævissimum hostem sua vota complere, qui te
graviter eligit offendere. Quid nos sicut leo rugiens
circuit? Quid devorare contendit? Semel illi in ba-
ptismate sacro renuntiavimus; semel tibi Domino
credere professi sumus. Tales nos per tuam defen-
sionem concede servari, quales nos fieri per aquam
regenerationis, Creator altissime, præstitisti. Qui
tui esse cœpimus, alium Deum nesciamus. Tua
gratia redempti sumus, tua mandata, te donante,
faciamus. Si nos relinquis, tergiversator invadit.
Indefessus atque impudens semper assistit, lucra sua
B computans humanas ruinas. Blanditur ut decipiat,
instigat ut perimat. Maxime per corpus nostrum
animas decipit, et ita labilis per desideria humana
diffunditur, ut nulla pene providentia, nullo prius
consilio sentiatur. Longum est per singula discar-
rere. Tali quis possit obsistere, nisi tu, Domine, illi
decreveris obviare? Quid enim de nobis possit fa-
cere, qui te in nostro corpore ausus fuit per subdola
machinamenta tentare? Exaudi nos, o custos homi-
num. Hic nos ab illo indulgentia tua libera, qui nos
trahere nititur ad gehennam. Cum illo sortem non
habeamus, ut tecum, Domine, habere possimus. Vin-
dica fabricam tuam ab illo qui destruit. Dominari
alios si faciunt [F., sic facit], qui se ipse damnavit :
sed potius ille cum suis percat, qui perdere cuncta
C festinat..... Cætera desunt.

ORATIO D. ALCUINI IN NOCTE *.

Qui placido in puppi carpebat pectore scmmum,
Exsurgens ventis imperat et pelago.
Fessa labore gravi quamvis hic membra quiescant
Ad se concedat cor vigilare meum.
Agne Dei, mundi qui crimina cuncta tulisti,
Conserva requiem mitis ab hoste meam.

rali bibliotheca Monacensi servato, quem typis man-
davit F. Felicianus episcopus Scaldensis Ingolstadii
anno 1583. in-8°.

127 OPUSCULUM QUARTUM.

ALCUINI DE BAPTISMI CÆREMONIIS

AD ODUINUM PRESBYTERUM EPISTOLA.

Albinus magister filio charissimo Oduino [Ms. D
Einsidl., Oduino; Ms. Reg. Paris., Adoino] pres-
bytero salutem.

Quia divina donante gratia ad id diutino te per-
dixi labore, ut sacerdotali honore [Ms. Einsidl., sa-
cerdotalis honoris] dignus habearis (Et [utinam] tam
eleganter illud in domo Dei ministres officium, quam

te diligenter per donum Dei erudire curavi), ad co-
gnoscendum rationabilem sacri baptismatis ordinem,
de ministeriis [Ms. Einsidl., mysteriis] totius officii
tibi breviter scribere volui, ut cognoscas quam ne-
cessarium sit nihil prætermittere quod a sanctis Pa-
tribus sumptum est [Ms., statutum; al., constitu-
tum est] in illo officio.

* Primo paganus catechumenus fit; accedens ad baptismum maligno renuntiat [*Mss.*, renuntiet] spiritui et omnibus damnosis ejus et [*Al.* et *omitt.*] pompis. Exsufflatur etiam ut, fugato diabolo, Christo Domino [*Al.*, Deo] pareatur introitus. Exorcizatur, id est, conjuratur malignus spiritus, ut exeat et recedat, dans locum Deo vero. Accipit catechumenorum [*Mss. Fris.*, catechumenus] salem, ut putrida et fluxa ejus peccata sapientiæ sale, divino munere, mundentur. Deinde symboli apostolici traditur ei fides, ut vacua domus, et a prisco habitatore derelicta, fide ornatur, et ut præparetur habitatio Deo [*Mss. Reg.*, Dei]. Tunc fiunt scrutinia, ut exploretur servus, an [*Mss.*, exploretur sæpius quam firmiter] post renuntiationem Satanæ sacra verba datæ fidei radicatus corde defixerit. Tanguntur et nares, ut quandiu spiritum naribus trahat, in fide accepta perduret. Pectus quoque eidem [*Mss. Fris.*, eodem] perungitur oleo, ut signo sanctæ crucis diabolo claudatur ingressus. Signantur et scapulæ, ut undique muniantur. Item in pectoris et scapulæ unctione signatur fidei firmitas, et operum honorum perseverantia. Et sic in nomine sanctæ Trinitatis trina sub-

mersione baptizatur. Et recte homo, qui ad imaginem sanctæ Trinitatis conditus est, per invocationem sanctæ Trinitatis ad eandem renovatur imaginem. Et quia tertio [*Al.*, qui terno] gradu peccati, id est consensu, cecidit in mortem, tertio elevatus de fonte per gratiam resurgat [*Mss. Reg.*, resurget] ad vitam. Tunc albis induitur vestimentis, propter gaudium regenerationis, ac castitatem vitæ, et angelici splendoris decorem. Tunc sacro chrismate caput ungitur [*Mss.*, perungitur], et mystico tegitur velamine; ut intelligat se diadema regni et sacerdotii dignitatem portaturum [*Mss.*, portare], juxta Apostolum: *Vos estis genus regale et sacerdotale, offerentes vosmet Domino* [*Mss.*, Deo vivo] *hostiam sanctam et Deo placentem* (*I Petri* II, 9; *Rom.* XII, 1). Sic corpore et sanguine Dominico confirmatur, ut illius sit capitis membrum qui pro eo [*Al.*, pro nobis] passus est et resurrexit. Novissime per impositionem manuum a summo Sacerdote septiformis gratiæ Spiritum accipit, ut roboretur per Spiritum sanctum ad prædicandum aliis, qui fuit in baptismo per gratiam vitæ donatus æternæ [*Al.*, vita... æterna].

* Vide inter supposita librum de divinis Officiis, cap. 19; et epist. 90.

128 · OPUSCULUM QUINTUM. DE VIRTUTIBUS ET VITIIS LIBER AD WIDONEM COMITEM.

EPISTOLA NUNCUPATORIA.

Dilectissimo filio Widoni [*Al.*, Huitoni] comiti, humilis levita Alcuinus salutem.

Memor sum petitionis tuæ et promissionis meæ, qua me obnixè flagitasti, aliqua tuæ occupationi, quam te in bellicis rebus habere novimus, exhortamenta [*Al.*, aliquod... exhortamentum] brevi sermone conscribere, ut habeas [*Al.*, haberes] jugiter inter manus manuales [*Al.*, in manibus] paternæ admonitionis sententias, in quibus te ipsum considerare debuisses [*Al.*, potuisses], atque ad æternæ beatitudinis excitare studium: cui tam honestæ petitioni libenter me annuere fateor, optans meæ devotionis apices tibi ad perpetuam proficere salutem. Quos etiam, quamvis minus eloquenter videas esse compositos [*Al.*, videantur esse compositi], tamen certissime scito sanctæ charitatis vigore eosdem esse dictatos. Singulis siquidem hujus sermonis seriem distinxit capitulis, quatenus facilius vestræ [*Al.* tuæ] devotionis memoriæ hæc mea dicta inhærere potuissent; sciens te in multis sæcularium rerum cogitationibus occupatum. Unde precor sanctum salutis vestræ [*Al.*, sanctæ salutis tuæ] desiderium, ad harum sæpius, quasi ad quoddam re-

C currere solatium, litterarum lectionem; ut animus exterioribus fatigatus molestiis, ad seipsum reversus habeat, in quo gaudeat; et quo maxime festinare debeat, intelligat. Sicut meas [*Al.*, sicut ego a me has] diligenter flagitasti piæ exhortationis litterulas, ita te humiliter deosco, ut easdem sæpius relegere digneris. Ob hoc tuam, dilectissime fili, dilectionem obnixè deprecor, ut plurima tibi ipse [*Al.*, ut optima tibi ipsi] eleemosynarum largitione, et iudicium ac iudiciorum æquitate, et misericordiæ sedulitate, cælestis gloriæ habitationem indefessa voluntate præparare studeas. In quo opere et desiderio te divina clementia semper ubique adjuvare dignetur [dilectissime fili].

129 CAPUT PRIMUM b.

De sapientia.

Primum [*Al.*, Primo] omnium quærendum homini est quæ sit vera scientia veraque sapientia: quia *sapientia hujus mundi stultitia est apud Deum* (*I Cor.* III, 19). Scientia vera est a diaboli servitio, quod sunt peccata, recedere; et sapientia perfecta est Deum colere secundum mandatorum illius veritatem: quia in his duobus [*Al.*, *add.*, mandatis] exhibentur, ex variis codd. mss. deprompsimus.

^b Hoc caput pars est sermonis 303 S. Augustini.

* Videantur, quæ de hoc opusculo prænotavimus in Monito prævio. Ea quæ hic uncinis conclusa